

ца-та отъ училище-то. Родители, кога нѣ-
матъ никакво убѣжденіе въ ползъ-тѣ, кой-
то ся чака отъ училище-то, никаквѣ на-
дежда за успѣхъ на дѣца-та си, проваж-
датъ чеда-та си въ классъ само до онова
время, до кога-то тѣ не сѫ вредни за
никаквѣ другѣ работѣ; а чомъ видѣть,
че сѫ вече въ състояніе да имъ прине-
сѫ каквѣ годѣ помошь, отниматъ гы отъ
училище-то. Примѣры на това гледаме
всякий день. Ученици-тѣ отъ дѣнь въ дѣнь
са умаляватъ; а това доказва, че наше-то
училище иде назадъ. Пыта ся, кой е тукъ
винотатъ? Началство-то училищно, или у-
чители-тѣ? Общо-то мнѣніе въ Болградѣ
обвинява повече началство-то и има право.

Правящій попечителный училищный
комитетъ состои отъ три члена, избрани
изъ помежду граждане-тѣ, и отъ единъ
директоръ (*). Директора-тѣ е въ зави-

(*) Разумѣва ся, че душа на всички-тѣ у-
чилищны работы е директоратъ. Членове-тѣ,
като человѣцы необеспечены съ жалованіе, трѣ-
бва естественно да мыслятъ повече за свои-тѣ
нужды и поминуваніе, а директора-тѣ ся плаща-
да мысли само за училище-то.